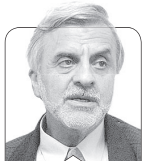

تحریم-محاصره-مصرف

سیدمصطفی هاشمی طبا

از قدیم گفته‌اند کوسه و ریش پهن با هم نمی‌شود؛ به عبارت فلسفی یعنی اینکه جمع اضداد ممکن نیست. ظاهرا ما می‌خواهیم این حکمت فلسفی را از صفحه روزگار بزدایم و ثابت کنیم که جمع اضداد ممکن است و تا به حال کوشش فراوانی به کار بسته‌ایم تا این امر یعنی جمع بین کوسه و ریش پهن یا امکان جمع اضداد را ثابت کنیم و فلسفه را از نو بنویسیم.

ده‌ها سال است تحت تحریم‌های ظالمانه بین‌المللی و آمریکا و نیز کشورهای تابع آمریکا قرار گرفته‌ایم.علی القاعده باید به نوعی مقابله‌به‌مثل بپردازیم و با عکس‌العمل خودمان، آنها را حداقل تحت سؤال قرار دهیم ولی برعکس کالاهای تولیدی آنها را به قیمت بیشتر از منابع دیگر می‌خریم. حال اگر کالاهای ذکرشده ضروری و حیاتی بود، امکان توجهی برای آن بود، اما کالاهای غیرضروری مثل خودروهای لوکس را وارد می‌کنیم.

ده‌ها سال است شعار هوای پاک می‌دهیم ولی در کنار آن مرتب به تولید خودروهای پرمصرف می‌پردازیم. کمبود ارز داریم ولی میلیون‌ها لیتر بنزین برای مصرف اتومبیل‌های آلوده‌کننده وارد می‌کنیم و در عین حال همین بنزین از مرزها به خارج قاچاق می‌شود، اما با آن مقابله نمی‌کنیم. دائما از طلاپودن وقت صحبت می‌کنیم ولی اصلا توجه نمی‌کنیم که چه اندازه وقت در ترافیک‌های کشنده از بین می‌رود و چقدر سلامتی سرنشینان خودروها به خطر می‌افتد. از صیانت سرمایه‌های ملی صحبت می‌کنیم، اما با تزریق ارز به بازار، صدها میلیارد دلار سرمایه به خارج فرار می‌کند. از کنترل مرزها می‌گوییم که اگر پشه وارد شود آن را در هوا می‌زنیم، اما سیل کالاهای مختلف بدون هیچ‌گونه ثبت و کنترلی به اسم کوله‌بری، ته‌لنجی و مناطق آزاد (به‌خصوص مرزهای خشکی) وارد کشور می‌شود. اشعار خودگفایی کشاورزی می‌دهیم ولی با مصرف بی‌رویه آب‌های زیرزمینی به انهدام کشاورزی کمک می‌کنیم. همه اینها و همه آنها که ذکر آن بیشتر ملال می‌آورد، همراه با تحریم‌های ظالمانه علیه کشور انجام می‌شود و در کنار آن می‌گوییم محور مقاومت هستیم.

علی القاعده کشوری که محور مقاومت منطقه است، باید به تجهیز عده و عُدّه خود بپردازد و از اسراف و تبذیر و سیاست‌های منهدم‌کننده منابع و سرمایه‌های ملی بپرهیزد و از جمع جهات آماده مقابله باشد.

در کنار همه اینها، علاوه بر تحریم‌ها،

سیاست‌های استکباری در منطقه خودمان را می‌بینیم و بعینه ملاحظه می‌کنیم که این سیاست‌ها به تجاوزه به کشورمان از سوی قدرت‌های شیطانی انجامیده است. تجاوز ۱۲روزه خردادماه ۱۴۰۴ و سپس تجاوز مجدد آمریکا و اسرائیل که منجر به شهادت رهبر شهیدمان همراه خانواده و بسیاری دیگر مسئولان کشور و مردم عادی شده است، فعلا به یک آتش بس نیم‌پسند رسیده و در همین حال آمریکا اعلام محاصره دریایی کرده است.

البتة علی القاعده محاصره دریایی مریئه نازلی از جنگ است. سؤال اینجاست که آیا محاصره دریایی به معنی صرف‌نظرکردن از جنگ است یا آنکه تضعیف اقتصاد و دوباره تجاوز مکرر؛ که البته آرایش نظامی آمریکا و اسرائیل بوی جنگ را بسیار شدید کرده است.

حال می‌خواهیم به این بپردازیم که در مقابل محاصره دریایی که شدیدتر و طولانی‌تر بشود، چه تدبیری می‌اندیشیم؟ شکی نیست که شکست محاصره دریایی از طرق مختلف ضروری است و باید با آن مقابله کرد. این مقابله می‌تواند به هر نوع ممکن باشد و البته پایداری و مقاومت و خسته‌کردن محاصره‌کنندگان یکی از انواع آن است. ایران علاوه بر چند هزار کیلومتر مرز، هزاران کیلومتر مرز زمینی با کشورهای مختلف دارد و می‌تواند از طریق آنها مرادات اقتصادی مشخص کند. البته موضوع حمل‌ونقل زمینی و محدودیت‌های آن امری نیست که بتوان از آن ساده گذشت، اما آیا کشوری با وسعت و امکانات ایران باید خود را صرفا در جنبه تجارت خارجی ببیند؟ واضح است که اصولا تجارت خارجی یعنی صادرات و واردات در شرایط عادی باید هرچه گسترده‌تر و پررونق‌تر باشد، اما آیا فراموش‌کردن سازوکارهای داخلی هم در شرایط جنگ و هم در شرایط عادی امری پسندیده است؟ متأسفانه در طول سال‌های متمادی، علی‌رغم شعارهای کلامی، از سازوکارهای داخلی برای تصویب و ساماندهی اقتصاد کوتاهی کرده‌ایم. امروز علاوه بر تدبیرهایی که لازم است در موضوع تجارت خارجی اندیشیده نشود، ضرورت است که به سازوکارهای اقتصادی داخلی همچون استفاده از ظرفیت‌ها، ساماندهی کشاورزی براساس ضرورت‌ها و تغییرات تولید برای رفع نیازها، ایجاد مکانیسم‌هایی برای صرفه‌جویی و عدم هدر دادن منابع توجه کنند.

پنجشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۵
۱۲ ذی القعدة ۱۴۴۷
۳۰ آوریل ۲۰۲۶
سال بیست‌ودوم
شماره ۵۳۲۳
۴۰ هزار تومان
۸ صفحه

روزنامه

در «شرق» امروز می‌خوانید: **پایان ۶۰ سال عضویت امارات در سازمان کشورهای صادرکننده نفت • جنگ رمضان در آستانه ۲ماهگی • استراتژی آمریکا در فرسوده‌سازی ایران و خطاهای شناختی ناشی از جنگ**

واکنش شرکت توسعه گردشگری ایران به یک گزارش

اسکان آسیب‌دیدگان مسئولیت اجتماعی ماست

گزارش تیسریک را

در صفحه ۷ بخوانید

گزارش شرق از ظهور اعتراضی یک سازمان نفتی که امروز به حاشیه رفته است؛

زوال اوپک؟

یادداشت

جامعه نمایش در مقابل تمنای بسط زندگی واقعی

ترانه یلدا

معمار و شهرساز

۱۰۰ تایی آنها نیاز به احداث مجدد دارند. همچنین ۵۰ بیمارستان و هزار و ۲۰۰ واحد مدرسه آسیب دیده که ۲۰ تایی آنها تخریب کامل و ۷۷۵ تایی آنها به‌سرعت بازسازی و به چرخه آموزش بازگشته‌اند) و جالب اینکه ۷۰۰ مسجد نیز در تهران برای شرایط بحران تجهیز شده‌اند. در طول دهه اخیر به تجربه دیده‌ایم که رویدادهای فرهنگی و نمایش مردمی، اگر کارشان را برپایه فرهنگ مردم هر محل و قصه‌ها و روایت‌های آن گوشه از شهر و سنت‌های آن بگذارند، موفق خواهند شد با زنده‌کردن آیین‌های شهری و خاطرات مردم، در راستای احیای آن قسمت از شهر هویت‌زایی یا تجدید هویت کنند و مسلم است که احیای هویت‌های یگانه محلات در توافق با روحیه مردم ساکن در هر محل، بهترین موضوعی است که می‌تواند هنگام بازسازی‌های محلات آسیب‌دیده در شهرها مورد ارجاع قرار گیرد. قبلا همین‌جا گفته بودیم که برای بازسازی فکر نشده و با سرعت اقدام نشوند تا شاید به کمک خود مردم محلات بشود فضاهای جمعی و سبز و باز جدیدی برای محلات تدارک دید، زیرا می‌دانیم که در اثر سال‌ها

یادداشت

روزروان‌شناسی؛ اهمیت سیاست سلامت روان کشور^(۲)

حسین ناصری

روان‌شناس پیشگیری

افرادی که به بیماری‌های مزمن روان‌شناختی مبتلا هستند، کاهش یابد. طرح «سراج» مدل جامعی از خدمات محلی است که شامل غربالگری و آموزش عمومی است. این خدمات در مراکز سلامت روان محلی عرضه می‌شود. ضمن اینکه در این طرح این قابلیت وجود دارد که پیگیری وضعیت افراد در منزل، آموزش‌های روان‌شناختی به اعضای خانواده و حمایت‌های اجتماعی نیز در دستور کار قرار گیرد. در طرح سراج، آشکارا هدف این است که خدمات سلامت روان در ساختارهای محلی و مراقبت‌های اولیه گسترش یابد. باوجوداین، پوشش مراقبت‌های محله‌محور، آن‌چنان بالا نبوده و عمده این نوع از خدمات در مراحل اجرای آزمایشی یا در مکان‌های محدود ارائه می‌شوند. ضمن اینکه در خدمات محله‌محور، حمایت‌های اجتماعی کم‌رنگ‌تر از خدمات پزشکی عرضه می‌شود. درصورتی‌که نگاه محله‌محور در سیاست‌گذاران سلامت روان اجرایی شود، هیچ‌گاه ضرورت ندارد که فردی برای حل مشکلات روان‌شناختی خود از شرق محل سکونت خود به غرب برود؛ چراکه در همه محله‌ها، خدمات روان‌شناختی با بالاترین کیفیت ارائه می‌شود.

پادشاه بریتانیا خواستار تجدید اتحاد واشینگتن و لندن

برگزیده‌ها

کارشناسان در گفت‌وگو با «شرق» پاسخ می‌دهند آیا مذاکرات ایران و آمریکا به صلح پایدار ختم می‌شود؟

تعلیق صلح در خاورمیانه

واکنش دفتر نشر معارف انقلاب به یک گفت‌وگو

گزارش «شرق» از چالش خانواده‌ها با ممنوعیت فعالیت مهدکودک‌ها، سردرگمی نگهداری از فرزندان و بول‌هایی که برگردانده نمی‌شود

شهریه‌های بلوکه

حمله پهادهای اوکراینی به شریان‌های تولید انرژی مسکو در دریای سیاه

شعله‌های آتش در «توآپسه»

یادداشت

ریشه در ایرانم...

یادداشتی از وحید معتمدنژاد

یادداشت

تقدیر و تذکر

محمدتقی فاضلمیبدی

اهتمام و تدبیری که دولت پزشکیان در ایام جنگ در مسائل معیشت مردم به خرج داد و کمبودی در مایحتاج مردم احساس نشد، جای تقدیر و سپاس‌گویی دارد؛ اما مشکلی که در این روزها احساس می‌شود، گرانی‌های لجام‌کسیخته است که باید دولت در مهار آن اهتمام بیشتری به خرج دهد. فشار بر اقشار کم‌درآمد وکوچک‌ترشدن سفره‌های مردم قابل اغماض نیست و ممکن است تبعات تلخی داشته باشد. مسئله مهم‌تر اینکه دولت در مسئله مذاکرات و گفت‌وگو با طرف‌های مقابل در حاشیه به نظر می‌رسد. نقش وزیر خارجه کم‌رنگ یا دیپلماسی دولت را بدون هیچ دلیلی به چالش می‌کشند. حضور کارشناسان، دانشگاهیان و نظریه‌پردازان در حل بحران پیش‌رو چندان محسوس نیست. نمی‌دانیم دولت محترم اتاق فکری در این رابطه دارد؟ حضور دولت و پیشینه‌های عزتمند و صلح‌آمیز و پیگیری مذاکرات با کشورهای میانجی و کشور متخاصم، باید در رسانه‌ها همواره به گوش مردم برسد. دولت باید خود را بازیگر میدان کند و در این میان نقش اول را داشته باشد. با اینکه ملت ایران در برابر دو کشور متجاوز عزتمندانه ایستاده است، نمی‌توان دیپلماسی را نادیده گرفت. بحران‌هایی که در دریا و خشکی داریم، باید با ابتکار و تفاهم دولت و نیروهای مسلح حل شود. جلوی ورود کشتی‌های تجاری را خصمانه گرفته‌اند؛ ممکن است در آینده چندان دور، کشور را دچار کمبود و گرفتاری کنند. گرانی و کمبود دارو، به‌ویژه داروهای خاص، از اکنون آسیب‌زا شده است. نکته آخر، نزدیک دو ماه است اینترنت بین‌الملل در ایران قطع است که خسارت‌های مالی و علمی زیادی داشته است. دولت باید اقدام جدی برای وصل اینترنت به عمل آورد. نمی‌توان در این روزگار، جامعه را از استفاده از اینترنت محروم کرد. به قول فردوسی

چو باید خرمند نزد تو راه/ بماند به تو تخت و گنج و سپاه
چو مهتر شدی کار هشیار کن/ ندانی تو داندنه را یار کن.

^[1] صفحه ۶

^[2] ادامه در صفحه ۶